

Profesor MUDr. Vladimír Staněk, CSc., FESC, 75 let

Koncem června (30. 6. 2008) dovrší prof. Staněk významné životní jubileum. Při té příležitosti vzpomínám na psaní svého laudatia před pěti lety. Text tehdy obsahoval mou vzpomínku na den, kdy Vladimír Staněk jako mladý sekundář interního oddělení nemocnice v Čáslavi zvítězil v konkurzu na místo vědeckého pracovníka tehdejšího Ústavu pro choroby oběhu krevního (ÚCHOK) v Praze-Krči. Předsedou konkurzní komise byl tehdejší ředitel ÚCHOK, vynikající kardiolog, hypertenziolog a nefrolog prof. MUDr. Jan Brod. Konkurzní místo bylo určeno pro práci v kardiopulmonální skupině, kterou jsem tehdy vedl. Velmi brzy jsem zjistil, že ústav získal pracovníka s darem klinické intuice, velmi bystrého diagnostika, člověka s lidským přístupem k pacientům. S odstupem času jsem byl velmi rád, že mě první úsudek nezklamal. Dodnes si pamatuji na Tvé první práce o alveolo-kapilárním bloku při intersticiální plicní fibróze, která vykazovala vysokou originalitu. Z oněch prvních let pocházejí také studie hemodynamiky malého oběhu při fyzické námaze a studii při mitrální stenóze.

Počátkem roku 1968 se na 12 měsíců stal místem působení Vladimíra Staňka Queen Elisabeth Hospital v Birminghamu, na interní klinice (prof. Bishop). Na tomto pracovišti také provedl svých prvních 14 koronarografií. Po návratu s úspěchem obhájil kandidátskou dizertační práci na téma: „Kardiopulmonální funkce nemocných po pneumonektomii“. Práce byla uveřejněna roku 1969 v britském časopise Clinical Science a oceněna doma cenou Ministerstva zdravotnictví. Po vzniku IKEM v roce 1970 se stal Vladimír Staněk vedoucím kardiopulmonální skupiny II. interní výzkumné základny IKEM, kardiologicky orientované. Z této doby pocházejí studie hemodynamiky a respirace nemocných s akutní plicní embolií, které patří mezi první v Evropě.

Atestaci 2. stupně z vnitřního lékařství složil Vladimír Staněk v roce 1972, o devět let později pak atestoval z kardiologie.

Od roku 1970 do roku 1977 zastával prof. Staněk funkci vedoucího kardiopulmonální skupiny II. interní výzkumné základny IKEM. Stojí za zmínku, že byl autorem analýzy plicní cirkulace a pravého srdce v klidu a při zátěži. Analýza obsahovala údaje IKEM a Kardiologické kliniky v Bruselu, kterou tehdy vedl pozdější prezident Evropské kardiologické společnosti prof. Henri Denolin. Práce byla přednesena na II. mezinárodním sympoziu o plicní cirkulaci v roce 1974 v Praze a uveřejněna o rok později ve Švýcarsku.

V roce 1977 se stal vedoucím koronární jednotky II. interní výzkumné základny IKEM.

V roce 1988 byla Vladimírovi Staňkovi přiznána hodnost docenta vnitřního lékařství na základě souboru prací o akutním infarktu myokardu. Toto téma zpracoval v pěkné a čtivé monografii vydané v nakladatelství Avicenum v roce 1987. Monografie byla první českou ucelenou prací o akutním infarktu u nás. Oblíbená publikace získala také v roce 1987 cenu nakladatelství Avicenum.

V prosinci 1989 se stává Vladimír Staněk přednostou II. interní výzkumné základny IKEM, později Kliniky kardio-

logie. V této funkci setrval do února roku 2001. Klinika kardiologie IKEM pod jeho vedením vybudovala vynikající invazivní skupinu nadšenců, kteří dnes patří mezi uznávané odborníky. V době působení profesora Staňka ve vedení Kliniky kardio-

logie vzniká i špičkový kolektiv pracovníků v oblasti nefarmakologické léčby arytmií, který zavedl radiofrekvenční ablace a implantace ICD jako rutinní léčebné výkony. Počty vyšetření v invazivní, anti-arytmické i v neinvazivní skupině, stejně tak jako počty ambulantních vyšetření a počty hospitalizovaných, pod vedením profesora Staňka dosáhly úctyhodné výše.

Problematika ischemické choroby srdeční se pak stala nejzamilovanějším tématem Vladimíra Staňka. Z poslední doby známe přednášky o velice zajímavém příznivém vývoji celkové mortality u hospitalizovaných nemocných s akutním infarktem myokardu.

Devadesátá léta však znamenala i další pracovní zatížení: Vladimír Staněk se stal předsedou Československé, později jen České kardiologické společnosti v letech 1991–1995.

V tomto období – v roce 1993 společně s redakční radou a výborem České kardiologické společnosti přetvořil mezinárodní časopis Cor et Vasa v časopis České kardiologické společnosti, který se těší velké čtenářské oblibě našich kardiologů. Od roku 1993 je prof. Staněk šéfredaktorem tohoto časopisu.

V roce 1993 byl Vladimír Staněk jmenován předsedou Subkatedry kardiologie Institutu pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví. Je dobře známá jeho funkce předsedy zkušební komise pro atestace z kardiologie a vedení četných sobotních postgraduálních kurzů i dvoutýdenních předatestačních kurzů před kardiologickou atestací.

V roce 1998 byl Vladimír Staněk jmenován profesorem vnitřního lékařství na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Je autorem dvou monografií a kolem 400 jednotlivých prací, z nichž třetina byla uveřejněna v angličtině v zahraničí.

Tolik stručná fakta.

Na závěr mně dovolte přejít k osobnímu tónu.

Milý Vladimíre,

jsem rád, že po pěti letech mohu k Tvému jubileu zopakovat své blahopřání beze změny.

K Tvému významnému životnímu jubileu Ti jako Tvůj dlouholetý spolupracovník, občas i spoluautor a Tvůj učitel při Tvých prvních krocích na poli kliniky i vědy, chci poděkovat za Tvůj odborný přínos do české i světové kardiologie, za Tvé mnohaleté působení klinické, osobně i za Tvé milé kolegiální vystupování. Přeji Ti do dalších let dobré zdraví a nadále osobní i pracovní pohodu a stálý humor, který je pro Tebe charakteristický.

Tvůj Jiří Widimský